

[Knud Kristensen.]

mærkning til den ærede kommunistiske Ordfører, som bemærkede over for mig, at det var rart, at man her havde faaet konstateret, hvor lav en Arbejdsløn man fik ude paa Landet. Ja, man faar en lav Arbejdsløn; det faar baade de, der arbejder for Løn direkte, og de, der arbejder i egen Bedrift, men det er endogsaa saaledes, at de, der arbejder i egen Bedrift, faar mindre pr. Time end de, der arbejder for Løn. Derfor kan det jo godt være, at der i Landdistrikterne er nogle, der er knappe og fedtede, men der er ingen Proprietær eller Storbonde, der endnu har været saa fedtede som Kommunerne. For hver Gang vi har haft et Forslag til Behandling her, der skulde bevirke, at disse Arbejdere derude faar større Fortjeneste, stemmer Kommunerne imod.

Hans Thyge Jacobsen: Af den Besvarelse, som den højtærede Minister gav af det Spørgsmaal, som jeg maa anse for at være det saglig set springende Spørgsmaal, forstaar jeg for mit Vedkommende, at Tendensen er den, som vi fra konservativ Side har anset for den rigtige, det springende Punkt i saglig Henseende, er Spørgsmaalet om, hvorledes Forholdet mellem Arbejdsløshedsraadets Udtalelse i Bilag I, Stk. 4 mod Slutningen, og Mangelen paa Tilslutning i Lovforslagets Paragraffer til denne Udtalelse skal bedømmes. Efter hvad den højtærede Socialminister siger, er Tendensen den rigtige.

Den højtærede Minister sagde, at hvis de arbejdsløse uberettigede nægtede at overtage Arbejde efter denne Lovs Regler, vil de blive afvist saavel fra Arbejdsløshedskasserne som fra Socialkontoret, og saa vil de blive behandlet efter Forsorgslovens og Arbejdsløshedslovens Regler for Behandling af arbejdsu villige. Jeg maa maaske have Lov til at spørge, hvis den højtærede Minister yderligere tager Ordet, om det ikke er rigtigt forstaaet, naar jeg gaar ud fra, at den højtærede Ministers Bemærkning om, at alle Forhold skal tages i Betragtning ved Bedømmelse af en Arbejdsvægring, naturligvis ikke omfatter den Situation; at en arbejdsløs, som faar anvist Arbejde, skulde kunne berettiget vægre sig ud fra et Skøn, hvorefter Forskellen mellem, hvad han oppebærer i Understøttelse, og hvad han ved det anviste Arbejde kan tjene, er saa ringe, at det ikke interesserer ham at overtage Arbejdet. Jeg gaar ud fra, at jeg har forstaaet den højtærede Minister rigtigt, naar jeg siger,

at et saadant Skøn over Forskellen mellem Løn og Understøttelse, ihvorvel jeg det saa kan være, at man foretager Skønnet, ikke kan blive Grund til, at han fritages for at blive behandlet som arbejdsu villig. Paa dette Punkt tror jeg, at Forhandlingerne i Udvalget vil have den afgørende Opgave. Det er mit Haab, at vi her kan faa en til alle Sider saa klar og tilfredsstillende Afgørelse, at Lovforslaget ikke af Mangel herpaa kan blive hindret.

Dernæst bliver jeg nødt til at sige til den højtærede Minister, at ihvorvel jeg forstaar, at en Fagminister er utilbøjelig til, naar der fremsættes et Lovforslag som dette, at fordybe sig i en almindelig politisk Diskussion, er det dog en Nødvendighed. Thi ogsaa andre end den højtærede Socialminister har Tanker om Arbejdsløshedens Bekæmpelse, og den højtærede Minister kan ikke afvise, at det, som fra konservativ Side ved denne Lejlighed har været anført, er i alt Fald en saglig Betragtning, nemlig at i samme Øjeblik, man her i Landet har en forsvarlig Kornordning, saaledes at Landbrugserhvervet bliver mere rentabelt, end det er, vil det betyde, at i hvert Fald en væsentlig Del af de 20 000, der er udskudt af det urentable Landbrugserhverv, vil blive indoptaget i det igen. Det er en politisk Betragtning, vil den højtærede Minister sige. Javel, men det er en Betragtning, som altsaa store Kredse i Befolkningen har, og det er ogsaa en saglig Betragtning; derfor maa jeg fastholde, at om end vi vil gaa ind i en saglig Behandling i Udvalget om det forelagte Lovforslag, maa de Synspunkter for Arbejdsløshedens Bekæmpelse ogsaa tages i Betragtning, hvis det skal lykkes for os at komme til Enighed.

Aksel Larsen: Det ærede Medlem Hr. Knud Kristensen bekræftede min Udtalelse om de lave Lønninger, Landbrugets Arbejdere faar, og havde som Forsvar for dem ikke andet at anføre end en Paastand, som ikke er bevist og ikke kan bevises, om, at Ejerne af Landbrugsejendomme selv faar endnu mindre end de Arbejdere, de beskæftiger. Han forsøgte overhovedet ikke at gaa ind paa Spørgsmaalet om den Behandling, Arbejderne og de arbejdsløse faar i de Kommuner, hvor Venstre har Flertal i Sogneraadet, og det kan jeg naturligvis kun tage som en Indrømmelse fra hans Side. Jeg har nok vidst, at Venstre er alvorligt politisk i Klemme, at mangfoldige af dets hidtidige Tilhængere er i Færd med at forlade det, og at endogsaa adskillige af dem